

Sygn. akt III RC 25/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 maja 2018 roku

Sąd Rejonowy w Elblągu w III Wydziale Rodzinnym i Nieletnich

w następującym składzie :

Przewodniczący : Sędzia Sądu Rejonowego Anna Nowosielska

Protokolant : stażysta Anna Zboch

po rozpoznaniu w dniu 17 marca 2017 roku w Elblągu , na rozprawie

sprawy z powództwa A. K.

przeciwko P. K.

o ustanowienie rozdzielności majątkowej

I . ustanawia z dniem 12 stycznia 2018 roku rozdzielność majątkową powódki A. K. i pozwanego P. K. , wynikającą ze związku małżeńskiego zawartego w dniu 21 marca 1997 roku w K.-D. na terenie (...)i zarejestrowanego za oznaczeniem : (...);

II . nie obciąża pozwanego kosztami procesu na rzecz powódki.

Sygn. akt III RC 25/18

UZASADNIENIE

Powódka A. K. w pozwie , złożonym dnia 12 stycznia 2018 roku , domagała się ustanowienia z dniem złożenia pozwu rozdzielności majątkowej małżeńskiej z pozwanym P. K. , wynikającej z zawartego przez nich dnia 21 marca 1997 roku przed kierownikiem Urzędu Stanu Cywilnego w K. – D. (na terenie ...) małżeństwa . W uzasadnieniu podniosła , iż nie utrzymuje z mężem więzi ekonomicznej od kilkunastu lat , prowadzą samodzielne gospodarstwa domowe , od dnia 10 grudnia 2017 roku pozostają w fizycznej separacji , obecnie powódka zamieszkuje w (...) , zaś pozwany w (...)i nie zna źródeł jego utrzymania oraz nie ma możliwości kontroli nad jego finansami . Wskazała , że strony posiadają córkę J. K. , która ma ukończone 17 lat . Podniosła , że jeśli pozwany zakupił przedmiot służący im obojgu lub wspólnemu dziecku , to żądał od niej zwrotu połowy poniesionych przez niego kosztów . Argumentowała , iż pozwany w bardzo małym stopniu przyczynił się do zapewnienia bytu ekonomicznego dziecku stron , ponosiła zdecydowaną większość kosztów związanych z utrzymaniem córki . Pozwany z własnej inicjatywy sporadycznie kupował coś dziecku , domagając się następnie połowy poniesionych przez niego wydatków , także zdarzało się , że na żądanie powódki składał się z nią po połowie na zakup droższych przedmiotów , jak na przykład telefonu komórkowego . Natomiast wyżywienie do szkoły pozwany dawał na zmianę z powódką . Podniosła , że w okresie od września 2007 roku do sierpnia 2012 roku strony wraz z dzieckiem mieszkały w W. , w trakcie tego okresu pozwany przez około 2 lat pracował w (...) , wówczas nie partycypował finansowo w utrzymaniu dziecka , nie zaspokajał potrzeb finansowych rodziny . Dodała , że od 2000 roku pozwany pobiera w (...)zasilek rodzinny na córkę , nie przekazując go powódce na pokrycie kosztów jej utrzymania , twierdząc , że wskazane środki należą się jemu . Wskazała , że w 2000 roku zasilek rodzinny wynosił kwoty po 138 euro miesięcznie i był systematycznie podwyższany , obecnie wynosi kwoty po 192 euro miesięcznie .

Powódka podniosła , że przez cały okres trwania małżeństwa stron pozwany z własnego wyboru kilkakrotnie pozostawał bez pracy zarobkowej przez bardzo długi czas , obecnie pozostaje bez zatrudnienia przez okres 2 lat i 5

miesiący , ostatnią umowę o pracę rozwiązał ze swojej inicjatywy z dniem 31 lipca 2015 roku i nie wyraża woli podjęcia pracy .

Z uwagi na powyższe pozwany nie posiada ubezpieczenia zdrowotnego , w związku z czym powódka , czując zagrożenie dobra własnego i dziecka , zgłosiła pozwanego do ubezpieczenia zdrowotnego w (...) , gdzie pracowała od stycznia 2013 roku . Z uwagi na decyzję powódki o powrocie do Polski jej stosunek pracy został rozwiązany z dniem 31 grudnia 2017 roku , co oznacza , iż pozwany nie posiada obecnie ubezpieczenia zdrowotnego , co może spowodować , że w przypadku poważnej choroby popadnie w zadłużenie związane z kosztami leczenia a tym samym koszty obciążą powódkę . Ponadto pozwany od wielu lat uprawia hazard i powódka obawia się , że z tego powodu pozwany popadnie w zadłużenie , którym zostanie obciążona . Jej zdaniem , dalsze utrzymywanie łączącej strony małżeńskiej wspólności ustawowej zagraża dobru powódki i dziecka .

Pozwany P. K. w odpowiedzi na pozew w pierwszej kolejności podniósł zarzut niewłaściwości miejscowej Sądu i wniósł o przekazanie sprawy do Sądu Rejonowego dla (...) Ż. , w drugiej kolejności domagał się oddalenia żądania , uzasadniając powyższe porzuceniem go i dziecka przez powódkę , która powróciła do Polski aby związać się z innym mężczyzną . Jego zdaniem , orzeczenie rozdzielności majątkowej w sytuacji , w której pozwany ma problemy ze zdrowiem i córkę stron na utrzymaniu godzi w zasady współżycia społecznego i nie zasługuje na ochronę w świetle art. 5 kc . W dalszej części uzasadnienia podniósł , że uzasadnienie pozwu nie jest zgodne z prawdą , gdyż stan braku więzi ekonomicznej i prowadzenia oddzielnego gospodarstwa domowego nie trwa od kilkunastu lat a od wyprowadzenia się powódki ze wspólnego mieszkania w E. 10 grudnia 2017 roku a faktycznie od jej wymeldowania się z tego mieszkania dnia 20 marca 2018 roku . Pozwany zaprzeczył , jakoby żądał od powódki zwrotu połowy poniesionych kosztów , jeżeli powódka dołożyła się to na zasadzie dobrowolności i w czasie , kiedy była czynna zawodowo . Pozwany wskazał , że strony poznały się latem 1996 roku w (...) i jesienią powódka wprowadziła się do mieszkania w K. urządzonego i opłacanego przez pozwanego , w tamtym czasie powódka nie dysponowała żadnymi dochodami , była zadłużona u najemczynie w poprzednim miejscu zamieszkania , wskazane zadłużenie zostało spłacone przez pozwanego . W marcu 1997 roku strony pobrały się i wszystkie koszty z tym związane poniósł pozwany wraz ze swoimi rodzicami . W 2000 roku , w perspektywie narodzin dziecka , strony przeprowadziły się do większego mieszkania w S. , zaś koszty przeprowadzki , urządzenia i najmu pokrywał pozwany . Pozwany podkreślił , że nigdy nie żałował pieniędzy na mieszkanie , pomógł powódce odnaleźć się w nowym kraju , opłacił kurs prawa jazdy , pomógł nauczyć się języka (...) i znaleźć pracę . Z uwagi na problemy zdrowotne musiał ograniczyć się zawodowo . Zaprzeczył , aby z własnego wyboru pozostawał bez pracy , wskazując , że kilkakrotnie musiał rezygnować z pracy z powodów zdrowotnych , bowiem cierpi od kilkunastu lat na poważne schorzenie kręgosłupa , co uniemożliwiało mu kontynuację wykonywanej pracy , po okresach rehabilitacji zdrowotnej lub zawodowej ponownie podejmował pracę . Wskazał również , że w ostatnim czasie zdiagnozowano u niego chorobę płuc i oczekuje na decydującą operację . W 2007 roku strony przeprowadziły się do rodziców pozwanego w (...) , u których mieszkały 5 lat . Powódka w nowej pracy związała się z mężczyzną , pozwany nie mogąc stolerować takiej sytuacji powrócił do (...) i tam podjął zatrudnienie , odwiedzał rodzinę w (...) , przekazując pieniądze na utrzymanie córki . W lipcu 2010 roku powrócił do Polski , z uwagi na dalsze trwanie romansu powódki , wyjechał do Niemiec w 2012 roku , następnie w połowie wskazanego roku przyjechała do niego córka a we wrześniu powódka . Koszty najmu mieszkania w F. ponosił w całości . Od listopada 2012 roku strony wynajęły większe mieszkanie w E. , za które do sierpnia 2015 roku pozwany ponosił w całości koszty najmu , zaś od tej daty do marca 2018 roku strony po połowie . Zdaniem pozwanego , powódka przez dwa i pół roku dokładała się do pokrycia kosztów najmu mieszkań . Natomiast w okresie pobytu w W. nie ponosiła kosztów mieszkaniowych , zaś pozwany opłacał przez półtora roku koszty za wynajmowane przez niego mieszkanie w (...) .

Pozwany zaprzeczył , jakoby większość kosztów utrzymania córki ponosiła powódka , bowiem koszty wyżywienia były dzielone po równo , częściej powódka kupowała drobne artykuły higieny osobistej i bielizny córki , natomiast koszty kupna odzieży wierzchniej , innych znacznie droższych artykułów (np. ostatniego smartfona) ponoszone były po połowie albo wyłącznie przez pozwanego , który dokonywał zakupów wszystkich poprzednich telefonów komórkowych dziecka , artykułów szkolnych i laptopa . Pozwany wskazał , że także w całości ponosił i ponosi opłaty za zajęcie taneczne córki , w ostatnim czasie w kwotach po 45 euro miesięcznie , również poniósł w całości koszt wyjazdu tanecznego w

kwietniu 2018 roku w kwocie 200 euro . Pozwany podniósł , że przekazuje córce kieszonkowe , które jest co najmniej dwukrotnie wyższe od przekazywanego przez powódkę , ostatnio są to kwoty po 17 euro od matki i 40 euro od niego . Podkreślił , że pieniądze otrzymywane na dziecko ostatnio po 194 euro miesięcznie nie pokrywają kosztów utrzymania córki , bowiem czynsz najmu za córkę przypada w wysokości 385 euro , powódka nie dokłada się do utrzymania córki . Pozwany zaakcentował , że przez 19 lat trwania małżeństwa finansował wyłącznie z własnych środków zakupy i ponosił koszty utrzymania samochodów posiadanych przez strony . Pozwana dopiero w połowie 2016 roku nabyła samochód za własne środki , od tego czasu każda ze stron posiada swój samochód . Nadto wszystkie inne koszty związane ze wspólnym prowadzeniem gospodarstwa domowego , takie jak wyżywienie , sprzęt agd , remonty , były ponoszone po połowie przez strony w czasie , gdy powódka była czynna zawodowo , z reguły obciążały pozwanego w dużo większej mierze niż powódkę .

Pozwany zaprzeczył , jakoby nie był ubezpieczony zdrowotnie , od czasu powrotu do (...) w 2012 roku do stycznia 2018 roku opłacał składki za całą rodzinę , wskazał , że powódka wie o powyższym , bowiem w dniu (...) córka przekazała jej nową kartę zdrowotną z potwierdzeniem ubezpieczenia . Nadto pozwany zaprzeczył , jakoby był hazardzistą , jego zdaniem jest to wymysł na potrzeby sprawy .

Pozwany zaakcentował , że powódka nagle 10 grudnia 2017 roku opuściła mieszkanie stron , zostawiając córkę i pozwanego i wyjeżdżając do Polski . Ponadto mieszka u nowego mężczyzny w pobliżu E. . Jego zdaniem , powódka opuściła nieletnie dziecko , kierując się własnym , egoistycznym interesem , powołując się na dobro dziecka , co świadczy o braku u niej poczucia taktu i rozsądku . Powódka chce zrealizować cele związane zapewne z nowym związkiem , zapominając , że powinna się dokładać do utrzymania dziecka i partycypować w codziennych wydatkach związanych na przykład z wynajmem mieszkania . Nadmieniał , że od dnia 10 grudnia 2017 roku ponosi w całości koszty utrzymania córki .

Jego zdaniem , nie wystąpiły w sprawie żadne ważne okoliczności , strony nie posiadają wspólnego majątku , rzeczywiście przebywają w faktycznej separacji z powodu porzucenia przez powódkę rodziny . W ocenie pozwanego , żądanie powódki godzi w zasady współżycia społecznego i stanowi nadużycie prawa , bowiem pozwany ma na wyłącznym utrzymaniu córkę , problemy zdrowotne i zaplanowaną operację .

Na rozprawie dnia 23 maja 2018 roku pozwany uznał żądanie .

Sąd ustalił , co następuje :

A. K. i P. K. zawarli związek małżeński dnia 21 marca 1997 roku na terenie (...)w miejscowości K. – D. . Z tego związku dnia 11 października 2000 roku w K. urodziła się J. K. .

Strony nie zawierały umów małżeńskich majątkowych . Posiadały oddzielne konta bankowe , co , zdaniem pozwanego , ustaliły na początku trwania małżeństwa . Przez cały okres małżeństwa strony zamieszkiwały w wynajmowanych na terenie (...)mieszkaniach , poza okresem 2007 – 2012 , kiedy powódka wraz z córką i okresowo pozwany zamieszkiwali w lokalu należącym do rodziców pozwanego - J. A. i L. K. - położonym w W. przy ul. (...).

Początkowo po zawarciu małżeństwa powódka przez rok czasu pracowała bez rejestracji , następnie nie pracowała , pozostawała na utrzymaniu męża . Po urodzeniu córki korzystała z pomocy socjalnej państwa (...). W okresie zamieszkiwania w W. , powódka utrzymywała się z wynagrodzenia za pracę w charakterze pracownika produkcyjnego w kwotach po około 1800 złotych miesięcznie , z których na opłaty teściom przekazywała kwoty po 200 złotych miesięcznie . Po ponownym wyjeździe do (...)w 2012 roku powódka przez pół roku nie pracowała a następnie od 2013 roku podjęła zatrudnienie w charakterze pracownika produkcyjnego za miesięcznym wynagrodzeniem w kwotach po 1300 euro . Powódka w latach 2013 – 2015 ponosiła opłaty za energię elektryczną w wynajmowanym lokalu , zaś od połowy 2015 roku do marca 2018 roku partycypowała z pozwanym po połowie w kosztach związanych z najmem lokalu , w którym strony wraz z córką zamieszkiwały . Najczęściej ponosiła koszty związane z zakupem chemii

gospodarczej i środków czystości , jeśli chodzi o żywność , to – zdaniem powódki – pozwany nie akceptował jej wyborów , w związku z czym okresowo zakupywała ją dla siebie i córki , zaś pozwany dla siebie .

Powódka zamierza wywieźć pozew o rozwód w Polsce , z uwagi na koszty z tym związane wyprowadziła się ze wspólnie wynajmowanego z mężem mieszkania w (...) . W grudniu 2017 roku przekazała córce kwotę 700 euro . Nie posiada żadnych zobowiązań , poza samochodem marki O. , rok produkcji 2010 o wartości około 4500 euro , który użytkuje , nie posiada żadnego majątku .

Obecnie powódka zamieszkuje w domu stanowiącym własność jej brata , utrzymuje się z oszczędności zgromadzonych w czasie wykonywania zatrudnienia na terenie (...)w kwocie około 3000 euro . Posiada orzeczenie o stopniu niepełnosprawności z uwagi na pęknięcie tętniaka mózgu z zakazem wykonywania pewnych prac .

Z kolei pozwany w okresie trwania związku małżeńskiego okresowo pracował , także bez rejestracji i jako student , następnie pozostawał osobą bezrobotną i pobierał zasiłek , otrzymywał także zasiłki z pomocy społecznej , po czym ponownie podejmował zatrudnienie . W okresie od 1997 roku do 2007 roku przepracował łącznie pięć lat . W czasie , kiedy pozwany nie pracował , utrzymywał rodzinę z oszczędności czynionych w okresie wykonywania zatrudnienia . Pozwany posiadał także oszczędności w czasie zawierania związku małżeńskiego z powódką . Pozwany nie informował żony o swoich oszczędnościach .

W 2003 roku pozwany ukończył politechnikę(...) na kierunku techniki przesyłania i przetwarzania informacji . Od następnego roku przez okres dwóch lat pracował w wyuczonym zawodzie . Następnie wypowiedział stosunek pracy i przez rok czasu pobierał zasiłek dla bezrobotnych do czasu wyjazdu do Polski . W okresie zamieszkiwania w W. , pozwany utrzymywał się z oszczędności , następnie pracował na terenie (...) w okresie od 2009 roku do 2010 roku w charakterze inżyniera i zarabiał miesięcznie kwoty po 2500 euro . Twierdził , że żonie przekazywał kwoty po 200 euro miesięcznie . Zamierzał również wystąpić z pozwem o rozwód , bowiem powziął wiedzę , że żona w tamtym czasie była związana z innym mężczyzną . Odstąpił od tego zamiaru po przyjeździe żony do (...) Od lutego 2012 roku ponownie podjął pracę w charakterze inżyniera i miesięcznie zarabiał kwoty po 2500 euro . Pracę tę wykonywał do 2015 roku , po czym pozostawał na zasiłku dla bezrobotnych , który pobierał w kwotach po 1500 euro miesięcznie , również przez pół roku pobierał zasiłek rehabilitacyjny w kwotach po 1500 euro miesięcznie . W okresie od 2013 do 2015 roku w większości ponosił opłaty związane z utrzymaniem mieszkania wynajmowanego przez strony , poza opłatami za energię elektryczną , po tym czasie ponosił je w połowie z powódką .

Pozwany ma zdiagnozowaną jednostkę chorobową , która wiąże się z koniecznością zażywania leków przeciwbólowych w kwotach po 20 – 30 euro miesięcznie , obecnie jest na etapie diagnozowania raka płuc . Posiada orzeczenie o stopniu niepełnosprawności , wydane przez władze (...) , ze wskazaniem zakazu wykonywania pracy związanej z dźwiganiem , bez ograniczeń jeśli chodzi o ilość godzin pracy .

Obecnie pozwany utrzymuje się z oszczędności , które ocenił na kwotę 2500 euro . Zamierza wystąpić o pomoc do opieki społecznej , kiedy je wyczerpie . Nie posiada żadnych zobowiązań finansowych . Posiada samochód osobowy marki F. (...) , rok produkcji 2009 , zakupiony za kwotę 9000 euro w 2015 roku . Na córkę pobiera zasiłek rodzinny w kwotach po 194 euro miesięcznie . Ocenil miesięczne wydatki na siebie i córkę na kwoty po 2000 euro . Oplaca składki ubezpieczeniowe zdrowotne dla siebie , córki i żony (na wypadek , gdyby chciała skorzystać z pomocy specjalistów na terenie (...)) .

Pozwany wspólnie z powódką i sam jeździł do kasyn w celach rozrywkowych , z tego tytułu nie posiadają oni żadnych zobowiązań finansowych . Także z informacji nadesłanych od komorników sądowych , Urzędu Skarbowego oraz Krajowego Rejestru Dłużników wynika , że strony nie posiadają zobowiązań finansowych .

(dowód : odpisy aktów stanu cywilnego , informacje k.7 – 8 , 20 , 26 – 28 , 31 – 33 , 35 , 50 , 56 , zeznania powódki A. K. : protokół z rozprawy z dnia 23 maja 2018 roku , zapisany na płycie umieszczonej w kopercie na k. 64 w czasie 01:07:30 – 01:10:30 , w zw. z 00:04:44 – 00:27:25 , protokół skrócony k.59 – 60 , 62 , zeznania pozwanego P. K. :

protokół z rozprawy z dnia 23 maja 2018 roku , zapisany na płycie umieszczonej w kopercie na k. 64 w czasie 01:10:30 – 01:15:59 , w zw. z 00:27:25 – 01:05:41 , protokół skrócony k.60 - 62) .

Sąd zważył, co następuje:

Pierwszą kwestią , którą Sąd rozpoznający sprawę brał pod uwagę z urzędu , była właściwość sądu polskiego , z uwagi na zamieszkiwanie pozwanego na terenie (...) która miała miejsce w niniejszej sprawie , stosownie do dyspozycji przepisu art. 1103⁽¹⁾ §1 pkt 4 kpc . Nadto odnieść się należało do podniesionej przez pozwanego w odpowiedzi na pozew kwestii właściwości miejscowej Sądu Rejonowego w Elblągu . Wskazać wypada , że przywołany przez pozwanego przepis art. 41 kpc dotyczy wspólnego zamieszkiwania małżonków w Polsce przed wytoczeniem rozwodu . Powyższa norma nie mogła znaleźć zastosowania na gruncie przedmiotowej sprawy , bowiem ostatnie zwykle miejsce zamieszkania małżonków znajdowało się na terenie (...) (w Polsce małżonkowie zamieszkiwali , pozwany okresowo , do 2012 roku) . Ponieważ pozwany także nie zamieszkuje na terenie Polski (zlecona Policji czynność ustalenia danych personalnych osób zamieszkałych pod adresem w W. nie potwierdziła , że tam zamieszkuje pozwany , który na rozprawie także powyższą okoliczność przyznał) , stąd właściwym miejscowo był sąd miejsca zamieszkania powódki .

Dokonując ustaleń faktycznych , Sąd oparł się w większości na zeznaniach stron A. M. i P. K. . W znacznej mierze ich zeznania były logiczne i spójne , korespondowały też z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie . Poza tym Sąd oparł się na dowodach w postaci dokumentów : odpisu skróconego aktu małżeństwa stron , odpisu skróconego aktu urodzenia córki stron , informacji Urzędu Skarbowego w E. , komorników sądowych i zaświadczeń z Krajowego Rejestru Sądowego , gdyż zostały sporządzone przez uprawnione do tego osoby w granicach ich kompetencji , ponadto nie były one kwestionowane przez żadną ze stron .

Zgodnie z dyspozycją przepisu art. 52 § 1 i §2 kodeksu rodzinnego i opiekuńczego (dalej k.r.o.) , z ważnych powodów każdy z małżonków może żądać ustanowienia przez sąd rozdzielności majątkowej . Jest to tak zwany przymusowy ustrój majątkowy , a wspólność majątkowa ustaje z dniem oznaczonym w wyroku , który taką rozdzielność ustanawia . Jak wynika ze zdania drugiego paragrafu drugiego przytoczonego artykułu , w wyjątkowych wypadkach sąd może ustanowić rozdzielność majątkową z dniem wcześniejszym niż dzień wytoczenia powództwa , w szczególności , jeżeli małżonkowie żyli w rozłączeniu .

Zgodnie z utrwalonym stanowiskiem doktryny i judykatury , za ważne powody , dające podstawę do ustanowienia przez sąd rozdzielności majątkowej , zwykło się rozumieć wytworzenie takiej sytuacji , która w konkretnych okolicznościach faktycznych powoduje , że dalsze trwanie wspólności majątkowej pomiędzy małżonkami pociąga za sobą naruszenie lub poważne zagrożenie interesu majątkowego jednego z małżonków i z reguły także dobra rodziny . Przykładowo można tu wskazać na takie sytuacje jak trwonienie przez jednego z małżonków wspólnego majątku (hulaszczy tryb życia , alkoholizm , rażąco niegospodarne postępowanie) , zaciąganie długów , które mogą być egzekwowane z majątku wspólnego , zatrzymanie majątku wspólnego dla siebie , niedopuszczanie drugiego z małżonków do korzystania z majątku wspólnego , separacja faktyczna , która uniemożliwia lub znacznie utrudnia współdziałanie małżonków w zarządzie majątkiem wspólnym . Obojętne przy tym jest , czy zachodzi trwały i zupełny rozkład pożycia małżeńskiego . Z żądaniem ustanowienia rozdzielności majątkowej może wystąpić również małżonek , który jest wyłącznie winny separacji . Za ważne powody uznaje się również okoliczności , których źródła tkwią w rozdzwiegach między małżonkami natury osobistej , stwarzających taką sytuację , że wykonywanie zarządu przez każdego z małżonków nad ich wspólnym majątkiem jest niemożliwe lub w znacznym stopniu utrudnione . Ustalenie , że w małżeństwie stron zaistniał trwały i zupełny rozkład pożycia małżeńskiego , że brak jest jakichkolwiek szans , aby strony nawiązały ze sobą współżycie małżeńskie , i że nic nie stałoby na przeszkodzie orzeczeniu rozwodu w przypadku , gdyby z żądaniem takim wystąpił powód , eliminuje możliwość oddalenia żądania tegoż powoda ustanowienia rozdzielności majątkowej (vide m. in. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 12 września 2000 roku w sprawie o sygn. akt III CKN 373/99 , opublikowany w systemie informacji prawnej LEX pod nr (...), wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20 czerwca 2000 roku w sprawie o sygn. akt III CKN 287/00 , opublikowany w systemie informacji prawnej LEX nr 51884 , wyrok Sądu Najwyższego z dnia 13 stycznia 2000 roku w sprawie o sygn. akt II CKN 1070/98 , opublikowany w systemie informacji prawnej LEX nr 50872 , wyrok Sądu Najwyższego z dnia 04 czerwca 2004 roku w sprawie o sygn. akt III CK 126/03 ,

opublikowany w systemie informacji prawnej LEX nr 108480) . Przesłanką ustanowienia rozdzielnosci majątkowej może być trwałe zerwanie wszystkich stosunków majątkowych oraz brak możliwości podejmowania wspólnych decyzji gospodarczych , będących konsekwencją uprzedniego ustania więzi rodzinnoprawnych między małżonkami i co za tym idzie - powstania trwałego stanu separacji faktycznej (która oznacza trwały rozkład pożycia między małżonkami , faktyczną rozdzielnosc majątkową) .

W ocenie Sądu , w niniejszej sprawie zaistniały przesłanki do uwzględnienia żądania powódki w całości. Między stronami od dnia 10 grudnia 2017 roku istnieje faktyczna separacja , która znacznie utrudnia im współdziałanie w zarządzie wspólnym majątkiem. Tego dnia powódka opuściła wspólnie wynajmowane mieszkanie . Należy także zaznaczyć , iż w zasadzie od samego początku trwania małżeństwa pozwany nie konsultował z powódką żadnych kwestii dotyczących finansów , sam podejmując decyzje , niejako stawiając powódkę przed faktem dokonanym (zakup samochodu , wynajęcie mieszkania , rezygnacja z zatrudnienia) . Tak było do czasu rozstania stron . Powyższe nie mogło zostać uznane za współdziałanie obojga małżonków w zarządzie majątkiem wspólnym (wynagrodzeniami za pracę , świadczeniami socjalnymi , zasiłkiem rodzinnym) .

Jednocześnie wypada zaakcentować , że strony w zasadzie nie posiadają żadnego majątku większej wartości , nadto nigdy nie posiadały wspólnego konta bankowego , ich decyzje finansowe były podejmowane samodzielnie (powódki – od czasu podjęcia zatrudnienia) , na przykład każde z nich oddzielnie przekazywało córce kieszonkowe , z tym , że pozwany wskazywał , że dawał wyższą od matki kwotę . Zatem obecna sytuacja wyprowadzenia się powódki z wynajmowanego mieszkania niczego nie zmieniła w tej kwestii . Strony od wskazanej wyżej daty prowadzą oddzielne gospodarstwa domowe , żyją w rozłączeniu i pozostają w konflikcie (powódka kontaktuje się telefonicznie z córką , pozwany poprzez córkę przekazał powódce kartę ubezpieczenia) , czego odzwierciedleniem jest zamiar wytoczenia powództwa o rozwód przez powódkę (z uwagi na wysokość opłat zdecydowała się wrócić do Polski , celem złożenia pozwu w Polsce) . Pozwany od kwietnia 2018 roku finansuje opłaty za mieszkanie i łoży na utrzymanie córki , także powódka pozostawiła córce kwotę 700 euro i przekazała kieszonkowe na konkurs taneczny , na który dziecko wyjeżdżało .

Zauważyć wypada , że strony obecnie nie figurują w rejestrze dłużników niewypłacanych , nie posiadają żadnych zobowiązań finansowych , zatem ewentualne interesy ich wierzycieli nie są zagrożone .

Pozwany w odpowiedzi na pozew domagał się oddalenia żądania z uwagi na zasady współzycia społecznego . Należy wskazać , że jego sytuacja nie zmieniła się od czasu wyprowadzenia się powódki i przed tą datą , bowiem nadal posiada oszczędności (tak jak i żona) , jego interesy finansowe nie „ucierpiały” z uwagi na powyższe . Kwestia współfinansowania kosztów utrzymania małoletniej córki stron może stanowić podstawę oddzielnego żądania , o ile zajdzie taka konieczność . Natomiast powódka nie dysponuje żadnym majątkiem większej wartości czy ekspektatywą jego uzyskania , co mogłoby narazić pozwanego na ewentualne nie uzyskanie z powyższego profitów .

Jednocześnie podkreślenia wymaga to , iż pozwany na rozprawie w dniu 23 maja 2018 roku uznał powództwo w całości. Był to jego akt dyspozycyjności , w którym nie tylko uznał samo żądanie powódki ale i to , że uzasadniały je przytoczone przez strony okoliczności faktyczne i godził się na wydanie wyroku uwzględniającego to żądanie. Zgodnie z dyspozycją przepisu art. 213 § 2 k.p.c. Sąd był związany wskazaną czynnością procesową pozwanego , bowiem nie była ona sprzeczna z prawem lub zasadami współzycia społecznego , ani nie zmierzała do obejścia prawa . Wskazaną czynnością strony nie naruszały interesów wierzycieli .

Biorąc powyższe okoliczności pod uwagę , na mocy przepisu art. 52 § 1 kro orzeczono jak w punkcie I wyroku.

Jednocześnie w punkcie II wyroku Sąd , biorąc pod uwagę aktualną sytuację materialną pozwanego , który nie osiąga dochodów z tytułu wynagrodzenia za pracę , posiada na utrzymaniu wspólną córkę stron , na mocy art. 102 kpc w zw. z art. 108 § 1 kpc , nie obciążył go kosztami procesu na rzecz powódki (punkt II rozstrzygnięcia) .